

Korte Antwoorden voor Negatieve Vragen en Stellingen

Het bevestigen of beantwoorden van negatieve stellingen of vragen met korte **ja** of **nee** antwoorden blijkt een probleem te vormen voor vele Brazilianen. Als gevolg kan een Braziliaan die geen Duits spreekt in de volgende situatie terecht komen.

Voorbeeld, probleem antwoord:

(A): Spreekt u geen Duits?

(B): Ja.

(A): Ah, das ist gut. Mein Deutsch ist viel besser dann mein Niederländisch.

In het Nederlands wordt met **ja** of **nee** aangegeven of het feit waar is of niet. Ze geven niet aan of je het eens bent met de andere spreker. Dat spreker (B) **ja** zegt, wordt door spreker (A) begrepen als: Ja, ik (spreker B) spreek Duits. Daarom gaat spreker (A) verder in het Duits.

Als (B) geen Duits spreekt, dan zou het antwoord **nee** moeten zijn.

Voorbeeld, goed antwoord:

(A): Spreekt u geen Duits?

(B): Nee.

(A): Dat is geen probleem. We kunnen dit in het Nederlands bespreken.

Als je met **ja** of **nee** antwoordt, maakt het niet uit of je reageert op een negatieve of positieve vraag of stelling. Zie de volgende dialogen.

(A): Spreekt u geen Duits?

(B): Ja.

(A): Spreekt u Duits?

(B): Ja.

Beide dialogen communiceren precies het zelfde.

Dit materiaal is gratis beschikbaar via: <https://www.held.com.br/resources/>

Om de volgende redenen is het beter om de vraag, of een deel er van, in het antwoord te verwerken.

Met alleen **ja** of **nee** antwoorden is minder beleefd.

Voorbeeld, goed beleefd antwoord:

(A): Spreekt u geen Duits?

(B): Nee, ik spreek geen Duits.

(A): Dat is geen probleem. We kunnen dit in het Nederlands bespreken.

Het herhalen van de vraag kan op de volgende manieren het communicatie probleem voorkomen.

- Meeste mensen merken dat er iets fout is met *Ja, ik spreek geen Duits* en *Nee, ik spreek Duits*. Dit helpt hen het beschreven probleem te voorkomen.
- Iemand die zegt *Ja ik spreek geen Duits* of *Nee, Ik spreek Duits*, zonder het probleem hiervan te zien, wordt geholpen omdat de andere spreker hoort dat er iets fout is en die zal de vraag herformuleren om het probleem op te lossen.

Voorbeeld, verwarrend antwoord, (B) maakt fout maar (A) kan het horen:

(A): Spreekt u geen Duits?

(B): Ja, ik spreek geen Duits.

(A): Bedoelt u dat u wel Duits spreekt of dat u geen Duits spreekt?
of

(A): Sorry spreekt u wel Duits of niet?

(B): Ik spreek geen Duits.

Het kan natuurlijk zijn dat je wel Duits spreekt. In dat geval is de volgende dialoog mogelijk.

Voorbeeld, goed, beleefd antwoord:

(A): Spreekt u geen Duits?

(B): Ja, ik spreek (wel) Duits.

(A): Ah, das ist gut. Mein Deutsch ist viel besser dann mein Niederländisch.

Vaak zal spreker (B) zich een beetje anders uitdrukken om duidelijk aan te geven dat het positieve antwoord in tegenspraak is met wat spreker (A) zei.

- Oh, ja hoor, ik spreek wel Duits.
- Oh, jawel hoor, ik spreek wel Duits.
- Oh, ik spreek wel Duits, hoor.
- Oh, maar ik spreek wel Duits.

Het is ook mogelijk te antwoorden door aan te geven dat je het eens bent met de andere spreker.

Bijvoorbeeld als (A) met drie anderen spreekt.

- (A): Spreekt u geen Duits?
- (B): Dat klopt.
- (C): Juist.
- (D): Dat is juist.
- (E): Inderdaad.
- (F): Precies.
- (A): Dat is geen probleem. We kunnen dit in het Nederlands bespreken.

Ook al geven antwoorden op positieve vragen normaal geen probleem, hier toch een voorbeeld, voor de volledigheid.

Voorbeeld:

- (A) Spreekt u Portugees?
- (B) Ja.
- (A) In welke taal zullen we verdergaan, in Nederlands of in Portugees?

Dit materiaal is gratis beschikbaar via: <https://www.held.com.br/resources/>